

Kuolemajärvi-juhla 13.9.2015

Tervehdyssanat

Kalevi Kettinen

Hyvät kuolemajärveläiset ja kuolemajärveläisten ystävät, arvoisat juhlavieraat

Olemme aloittamassa 66. Kuolemajärvi-juhlaa. Kun Kuolemajärvi-säätiö 1940-luvun lopulla perustettiin, sen ensimmäisiä toimia- säätiön hallituksen toisen ptk:n ainoa asia- oli Kuolemajärvi-juhlan järjestäminen kesällä 1950. Juhla oli tarkoitus järjestää 13.8.1950 alkaen klo 14 Vähäväkisten juhlasalissa, joka sijaitsi Puutorin varrella Turun Osuuskaupan talossa. Ohjelmärunkokin oli valmiiksi ajateltu ja on toistunut pääosin yllättävän samanmuotoisena nämä 66 kertaa muutamia harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta. Tämä kuvanee juhlan perinneluonteisuutta parhaiten. Tämänkin nyt alkavan juhlan rakenne on aika lailla perinteinen – vai mitä mieltä olette, kun ensimmäiseksi suunnitellun juhlan ohjelmaluonnos oli seuraavan lainen:

Torvisoittoa

Karjalaisten laulu

Tervehdyspuhe

Yksinlaulua

Pakina

Torvisoittoa

Varsinais-suomalaisten laulu

Juhlapuhe

Kuorolaulua

Muistelmia

Kansantanhuja

Loppusanat

Maamme

Säätiömme hallitus ei kuitenkaan ollut ainoa, joka suunnitteli pitäjäjuhlan järjestämistä, vaan Turun ympäristökuntiin asettuneiden kuolemajärveläisten epävirallinen yhteenliittymä oli jo kerinnyt päättämään juhlan järjestämisestä Maskussa jopa kaksipäiväisenä 29. – 30.7.1950. Neuvottelujen jälkeen säätiö perui suunnittelemansa juhlan kyseiseltä vuodelta. Sen jälkeen säätiömme on vastannut jokaisen juhlan järjestelyistä. Kuolemajärvi-juhlan ohella seivästöläiset ja Seivästö-säätiö on järjestänyt oman juhlansa ja seivästöläisten tapaamisen jossain Turun ympäristöpitäjässä.

Pitäjäjuhlan pitopaikat vaihtelivat ensimmäisen vuosikymmenen aikana. Vähäväkisten Sali oli alkuun juhlapaikka ja kirkkojuhla oli alkuun muutamaan kertaan mm. Mikaelin kirkossa. Juhlaväki ei alkuvuosina oikein mahtunut Vähäväkisten saliin ja pariin kertaan kokeiltu VPK:n talokin osoittautui liian ahtaaksi. 1960-luvulta lähtien juhlien pitopaikaksi vakiintuivat Martin kirkko, jossa säilytetään tänäkin päivänä Kuolemajärven seurakunnan ehtoolliskalustoa sekä päiväjuhlapaikaksi Turun Konserttitalo, jossa on 1002 istumapaikkaa. Alkuvuosina kirkkojuhlassa ja Martin kirkon mäellä oli kuolemajärveläisiä kirkon täydeltä. Myös Konserttitalo täyttyi vuosikymmeniä kuolemajärveläisistä ja heidän ystävästään. Tarkkoja tilastoja ei osanottajista ole, mutta omatkin muistikuvani alkuvuosilta tuovat mieleen juhlat, joissa täyden salin lisäksi vielä aulaankin jäi väkeä haastelemaan. Täysien salien tunnelma oli aivan omanlaisensa. Karjalaiset kun ovat kovia haastamaan, ei salia millään tahdottu saada hiljentymään ohjelmaa seuraamaan!

Turkuun perustettiin Kuolemajärvi-kerho v.1977. Sen toiminta lähti heti vilkkaasti käyntiin. Säätiön hallitus päätti kesällä 1979, että Kuolemajärvi-juhlan aattona 11.8.79 varataan Turun VPK:N juhlasali iltatilaisuutta varten. Tuore Kerho oli lupautunut huolehtimaan illan ohjelmasta. Näin Kuolemajärvi-juhlasta tuli kaksipäiväinen yli kolmeksi vuosikymmeneksi. Alkuvuosina VPK:n sali täyttyi iloisista juhlavieraista. Juhlaväen vanhetessa ja harventuessa iltajuhla siirrettiin viimeisiksi vuosiksi Turun Karjalatalolle ja tällä hetkellä lauantai-illan tilaisuus on ainakin tauolla- toivottavasti ei pysyvästi. Se riippuu paljon teistäkin tässä salissa olijoista.

Vuodet ovat kuluneet ja sukupolvet vaihtuneet. Jokaisella meistä on kuitenkin juuremme. Suurimmalla osalla tämänkin salin väestä ne ovat enemmän tai vähemmän tukevasti Kuolemajärvellä ja kuolemajärveläisyydessä. Miten me ne säilytämme ja miten niihin nojaudumme, riippuu meistä itsestämme. On hyvä kiinnittää itsensä ja jälkeläisensä johonkin. Oma suku, oma perimä, omat juuret on vahva perusta rakentaa tulevaisuutta nopeasti ja yllättävästikin muuttuvassa maailmassa.

Palattuamme nyt vuosikymmenten jälkeen vanhaan juhlapaikkaamme toivotan teidät kaikki sydämellisesti tervetulleiksi ja toivon, että muutosten tuulten avittamana kuolemajärveläisyyden perimä säilyy elävänä myös tuleville sukupolville. Kun nyt todennäköisesti viimeistä kertaa meidän kuolemajärveläisten edusmiehenä seison tällä paikalla, kiitän kaikkia, jotka tavalla tai toisella ovat olleet mukana ja tukemassa minulle tärkeää kuolemajärveläisyyden ja juurien vaalintaa. Samalla toivon uusille voimille intoa vaalia niitä arvoja, jotka varmaan useimmille tämänkin salin ihmisille ovat tärkeitä.